

בבית הספר מעוררת ניגודים בין הקדוח, בכל זאת יש התקדחות. כוח
חדת חולך ונחלש. מרכז התקדמות היא במצרים. משם באה ההשפעה הספרותית,
הסדקית והפוליטית.

ישיב בחסון
22 ביולי
יום ב'

בשבע בבוקר הקיצוטי - ומצאתי שאנו עוגנים כבר נזמן
בנסל. רוב הנוסעים כבר לא היו באניה. בעשר פחות חמשה כבר
החרקתי סרטיל ברכבת המהירה החולכת פריסה. סתחילה אמרתי לנסוע
בדרך הקצרה לבל ין - דרך שטרסבורג, אולם נחברר שלסטרסבורג אין
רכבת אלא לפנות ערב, וכשראיתי שיש רכבת סיד לפריס - מהרתי ונסעתי.
בעשר וחמשה בערב, ברגע הנוער, הייתי כבר בתחנת ליון בפריס.
החלטתי להשאר ללון בפריס.

ט"ו בחסון
24 ביולי
יום ד'

בשש ועשרים לפנות ערב אחסול נסעתי לקלן. רכבת ישר
לברלין יש רק בערב, והחלטתי להקדים. בלייג' הוטל עלי לחכות
שתי שעות וחצי עד רכבת חדשה לקלן. בשש לפנות בוקר הגעתי לקלן,
וכעבור שעה נזדמנה רכבת לברלין, ובארבע וחצי הגעתי לתחנת זואו.

מתפנסיון מלפנתי לחלוץ לדעת מקום הועידה, ומיד מהרתי

לאולם הועידה - ומצאתי אח ועדת ההחלטות בישיבתה דנה על שאלת
הרכב משרד הברית להבא. קפלנסקי הציע משרד אחד רק בחו"ל, סורבב
מהתברים: רייס, סוקל, סיגור ועוד חברים פולנים אחדים, ירבלום
והוז ופיכמן. בא"י ארבעה חברים: קפלנסקי, אידלסון, ב.צ. ואנכי.
ברל נסע לפני בואי לברלין לציריך. קראתי אחרי גמר
ישיבת הועידה - ישיבת המשלחת של א"ה. החברר שהמשלחת עוד לא
נחאטפה אף פעם. רמז מסר לי על מצב הדברים בוועידה.

י"ז בחשוון
25 ביולי
יום ה'

היום היה היום הסכריע - קבלת החלטות האיחוד. בוועדה
באנו לידי הסכם בכל השאלות העיקריות, מלבד חלוקי דעות לא חשובים
בניסוח. התנגדנו להבעת צער על אי כניסת הספוגה הסאוחדת לחוך
ברית פוע"צ, אם כי לא הסכמתי לעמדה שאר חברינו שראו בהבעת זו
איזה אסון סיוחד. התנגדנו גם להזכרת מצע וינה בהחלטה על מו"ס
האיחוד עם ההתאחדות. אך כשלוקר הודיע שבלי זאת לא יוכל לקבל
על עצמו חברות במשרד הברית - הודעתי שאני חוזר מהצבעתי. גם
רמז הסכים לי בזה, והחלטנו להכניס את המצע הוינאי, אולם קבענו
בוועדה שמצע וינה סאפשר ספלגות עבריות בגולה, ושהועידה הבאה,
שחצטרך לאשר מצע האיחוד עם ההתאחדות חוכל גם לאשר שנויים בהחלטות
וינה. בפלנוס החלקה סלחמה ארכה בגלל סעיף הבעת הצער. הסעיף נפל.